

Новини Трускавця та регіону

Пан Яворський – секретар міської ради

18 листопада відбулася II сесія Бориславської міської ради, на якій шляхом таємного голосування секретарем БМР було обрано Ігоря Яворського, повідомляє газета «Нафтовик Борислава». За цю кандидатуру, яку запропонував мер В. Фірман, проголосувало 27 депутатів, 3 було проти, 15 утрималося. Було затверджено регламент ради, а також склад та керівництво депутатських комісій БМР. Лідер РХП Михайло Лазар, який зайняв друге місце на виборах мера Борислава (2160 проти 6634 у переможця), привітавши п. Фірмана з перемогою, оголосив, що РХП йде в Бориславі в опозицію до влади.

В Дрогобичі натомість секретарем ДМР став Тарас Метик. У Трускавці це питання вирішиться в четвер, на посаду секретаря ради є кілька кандидатур. За інформацією з одних джерел, в Трускавці земельну комісію очолить Анатолій Стародуб, бюджетну Юрій Беднарчук, а з питань охорони здоров'я Євген Юник. Інші джерела повідомляють, що Анатолій Стародуб очолить комісію з питань ЖКГ, Володимир Симович земельну, Ігор Гарванко бюджетну. А вже завтра, 23 листопада, о 13.00 відбудеться перша сесія Дрогобицької районної ради.

Молодь відмежують від алкоголю півкілометровою зоною

Голова Дрогобицької райдержадміністрації Михайло Сендак видав розпорядження щодо встановлення режиму роботи барів та інших торговельних закладів, повідомляє прес-служба Дрогобицької РДА. Відповідно до розпорядження, у дні, коли в Народних домах проводяться молодіжні дискотеки, торговельні заклади, які торгують алкоголем в радіусі півкілометра, зачиняться о 19 годині.

«Поки батьки за кордоном, діти з 10 років ходять на дискотеки, вживають алкоголь, – каже Михайло Сендак. – Тим самим калічать собі життя. Цей бізнес вигідний п'ятьом особам, а страждають від цього тисячі людей, насамперед діти». Ініціатива голови Дрогобицького райдержадміністрації підтримується як церквою, так і батьками дітей, про що вони заявили на сільських сходах.

З понеділкової наради

22 листопада відбулася традиційна щопонеділкова нарада в трускавецькій мерії. Вів її вперше в своєму житті Руслан Козир, на самому початку він попросив присутніх не кремпуватися. Подаємо коротко новини, повідомлені керівниками різних відділів та управлінь на цій нараді.

- Прийом громадян міським головою Трускавця пройде наступного вівторка, 30 листопада, о 10.00.
- Трускавець займає одне з останніх місць в області відносно виконання бюджету, повідомив заступник голови Віктор Марченко, а в загальному по області рівень виконання бюджету становить біля 69%.
- Минулої п'ятниці, 19 листопада, відбувся прямий ефір на міському радіо за участі мера Руслана Козира. Одне з питань, яке турбує мешканців – стан перевезення на внутрішньо міських маршрутах, тож на понеділковій нараді голова попросив відповідального за це п. Ігоря Пастернака посилити роботу. Прямі ефіри в п'ятницю будуть постійно, братимуть в них участь керівники міських служб.
- В Трускавці подорожчає тепло, адже вартість закладених витрат по газу в 1 Гігакалорії становить ще 790 гривень, тоді як НАК «Нафтогаз України» виставляє до оплати за газ по 1 300 гривень.
- В неділю було ліквідовано аварію каналізаційної системи, яка сталася по Мазепи, 6.
- Сухі та небезпечні дерева у Трускавці КП «Наше місто» зрізатиме спільно з водоканалом, який має штатну одиницю бензопильщика і якому дрова потрібні, бо опалює він свої приміщення саме дровами, а не газом.
- Курортний парк розриють надовго, адже прокладатимуть кабель від «Шахтаря» до «Каштану», повідомив директор КП «Парк Курортний» Іван Вачко. Міський голова попросив узгодити графік по оптимальному, щоб було зручно і для мешканців міста, і для відпочиваючих.
- З вини ЗАТ «Трускавецькурорт» залишилися без тепла 4 житлові будинки (3 та 15 на Річках, Шевченка, 18, Біласа, 10), про це повідомив генеральний директор КП «Наше місто» Олексій Балицький. Без тепла залишилися і міська санстанція та інші адміністративні будівлі.
- Минулого тижня в Трускавці проходив Міжнародний семінар вчителів-методистів, участь в якому взяло понад 40 учасників, про це повідомив начальник відділу освіти Орест Лобик.

- В суботу, 27 листопада, Трускавець вшанує пам'ять жертв Голодомору, повідомила завідувач відділу культури Світлана Ковальчин. О 15.50 буде запалено свічки біля церкви Покрови Пресвятої Богородиці, пройде хвилина мовчання. Детальніше заходи обговорять на оргкомітеті, який засідатиме цього тижня.

- Відновлення подачі молока для учнів молодших класів в трускавецьких школах відбудеться з 1 грудня.

- Аварію на даху Будинку учнівської творчості ліквідовано.

- Потрібно прибрати територію («трикутник») неподалік від ринку-вернісажу «Дукан», вона сильно захарашена і неприваблива. Цей клаптик не обслуговується КП «Наше місто» ні КП «Парк курортний», можливо приберуть його силами працівників ринку. Якщо ж ті відмовляться, то прибиратимуть цю територію працівники міськвиконкому, запевнив мер Трускавця.

- За минулий тиждень в міській міліції зафіксовано 60 звернень громадян, в тому числі по 8 злочинах, повідомив начальник Трускавецького МВ УМВС України у Львівській області Іван Малиш. Всі цих 8 злочинів вже розкрито.

Влада стане більш відкритою для громади?

Одним з питань, яке під свій особистий контроль бере новий мер Трускавця, є питання розробки інформаційної програми співпраці з громадою. В планах влади щотижневі прес-конференції для місцевих ЗМІ, щотижневий прямий ефір на міському радіо, щомісячні об'їзди міста та зустрічі з мешканцями в кварталах, щоквартальний звіт мера перед громадою в новому залі засідань ТМР (Бориславська, 1, перебуває на стадії завершення). До кінця цього року буде розроблено і програму комунальної реформи, повідомили нас в інформаційно-аналітичному відділі ТМР. За словами Руслана Козира, «помилки попередньої влади – це хороша школа», а головними завданнями, які стоять на порядку денному окрім найголовнішого (водопостачання), це створення ОСББ, благоустрій територій, робота із забудівниками, впорядкування реклами в місті. Очистять від реклами паркову зону, адже реклама там надокучлива, а люди їдуть відпочивати в спокої, а не слухати та бачити нав'язливі слогани. Влада зацікавлена у прибутковості підприємців, які мають працювати за однаковими для всіх правилами гри, без ущемлень кого б то не було.

Спортивні новини

- З 12 по 14 листопада у м. Старий Самбір, на Чемпіонаті області з волейболу серед дівчат 1998– 1999 років народження дитячо-юнацьких спортивних шкіл Львівщини, які проводить обласне управління з фізичного виховання та спорту міністерства освіти і науки України, команда Трускавецького ДЮСК «Спортовець» виборола II місце, уступивши першість команді ДЮСШ м. Нового Роздолу та обігравши команди спортивних шкіл Червонограду, Мостиськ, Радехова та Старого Самбора.

- З 15 по 17 листопада у м. Долина (Івано-Франківська обл.) команда ДЮСК «Спортовець» приймала участь у Всеукраїнському турнірі з боксу серед юнаків 1995-2000 р. н., а з 18 по 20 листопада у м. Львові наші юні боксери змагалися на Чемпіонаті області серед юнаків 1993-1994 р. н. ДЮСШ Львівщини.

- З 19 по 20 листопада у плавальному басейні ДЮСК «Спортовець» відбувся другий традиційний міжобласний турнір з плавання «НАФТУСЯ-2010» серед учнів 1999-2000 р. н. спортивних шкіл Тернополя, Рівного, Івано-Франківська, Долини, Львова, Червонограду та трускавецького ДЮСК «Спортовець». Участь в ньому взяло біля 110 чоловік, повідомив на понеділковій нараді начальник відділу освіти Орест Лобик.

- Уперше мешканці міста Дрогобича відчули, що таке турнір з бойових мистецтв на відкритому повітрі. Це відбулось завдяки Віталію Плеханову, організатору фестивалю єдиноборств. На вулиці Коновальця в Дрогобичі, серед житлових будинків, було встановлено професійний ринг. Спортивний клуб «Патріот» зі Стебника взяв участь у фестивалі, виставивши сімох боксерів, повідомляє голова клубу Олег Григоренко для газети «Воля громади». Дебютував у змаганнях Станович Олег, який у другому раунді технічним нокаутом переміг стріянина. Степан Геличак у кікбоксерському розділі семі-контакт програв дрогобичанину зі «Школи рукопашного бою Віталія Плеханова». Стебничанин Андрій Пилип виграв у спортсмена з Дрогобича. Кішко Руслан програв у рівній боротьбі представнику клубу «Хануман» (Стрий). Чекпаков Самат (вихованець СК «Патріот») у розділі лоу-кік не зміг здолати стріянина, важчого та більш досвідченого. Іван Корнійчук після довгої перерви вийшов у ринг і достроково переміг! Олегу Матківському довелося провести два поєдинки і обидва - він виграв. Крім боксу та кікбоксингу, глядачі побачили двобої з рукопашного бою та показові виступи з ушу. Медалі та грамоти вручав Олексій Васильович Радзієвський.

- На базі СШ № 7 м. Борислава відбулася першість цього міста з волейболу серед юнаків, повідомляє газета «Нафтовик Борислава». Участь в змаганнях взяли 4 команди, які боролися за коловою системою. Перше місце зайняли спортсмени бориславської гімназії, з мінімальним відривом срібло здобули представники СШ № 8. СШ № 7 отримала бронзу, останню сходинку посіли юнаки СШ № 1. Кращим гравцем цих змагань визнано Сергія Кушніра з СШ № 8.

- ФК «Трускавецькурорт» виграв у Львові від львівських «Карпат» (3:2) і від місцевої СДЮШОР (2:1), повідомляє газета товариства. Таким чином, трускавецька команда хоча і стартувала мінорно, та фінішувала на мажорній ноті.

- Бориславчанка Андріана Летинська стала призеркою чемпіонату України з вільної боротьби, повідомляє газета «Нафтовик Борислава». 12-річна учениця СШ № 3 в м. Хмельницьку перемогла у складі команди Львівщини та здобула путівку на чемпіонат України представляти нашу область. Тренером Андріани Летинської є трускавчанин Петро Білас, займається вона в ДЮСШ «Спартак» (санаторій «Кришталевий палац»).

Власна інформація

У Дрогобичі завершено формування міської влади

19 листопада у Дрогобичі під головуванням міського голови Олексія Радзівєвського продовжила роботу перша сесія міської ради. Депутати проголосували за звільнення з посад секретаря міської ради Алли Гладун, першого заступника міського голови Петра Суди, заступника міського голови з гуманітарних питань Богдана Пристая. Про це повідомив кореспондент ЗІКу.

Депутати обрали секретарем міської ради Тараса Метика, першим заступником міського голови Олександра Коростельова. Посади заступників міського голови з питань житлово-комунального господарства і з гуманітарних питань у новій структурі міськвиконкому відсутні.

Затверджено склад виконкому у такому складі: Олексій Радзівєвський – міський голова, Тарас Метик – секретар ради, Олександр Коростельов – перший заступник міського голови, Ольга Зубрицька – керуючий справами, Володимир Сачко – начальник податкової інспекції у Дрогобицькому районі, Олег Гаєвський – начальник міського відділу УСБУ у Львівській області, Василь Пецюх – Стебницький міський голова, Анатолій Чирка – директор МПП «Арх-ідея», Віктор Бульба – директор ТзОВ «Віктор ЛТД», Сергій Оленич – доцент кафедри правознавства, соціології та політології педагогічного університету ім. І.Франка, Тарас Муль – приватний підприємець.

У міській раді діятимуть такі комісії: з питань бюджету, планування, фінансів та цінової політики (голова Орест Скірко); з питань охорони здоров'я, довкілля, праці та соціального захисту населення (Богдан Красногурський); з питань регламенту, депутатської етики, правопорядку, прав людини та розвитку громади (Богдан Николаїшин); з питань оренди, приватизації комунального майна, промисловості, торгівлі, громадського харчування та побутового обслуговування (Андрій Шевкенич); з питань регулювання земельних відносин (Роман Пукало); з питань освіти, культури, молодіжної політики, сім'ї, спорту та інформації (Лариса Карлова); з питань житлово-комунального господарства, будівництва, архітектури, транспорту та зв'язку (Галина Дівчур).

У виконавчих структурах Дрогобицької міськради скоротили 26 чиновників

На сесії Дрогобицької міської ради затверджено нову структуру виконавчих органів, яка за кількісним складом є на 26,5 особи меншою порівняно з попередньою.

Різниця становить 13,5 відсотка. Зокрема, скорочено посади двох заступників, управління праці і соціального захисту населення – на 7 осіб, департамент міського господарства – на 5, відділ охорони здоров'я – на 2 особи, відділи загального і бухгалтерського обліку – на 1 особу. Ліквідовано відділи: організаційний (3 особи), економічного розвитку (4 особи), екології і благоустрою – «Інспекція благоустрою» (4 особи), внутрішньої політики (2 особи). Створено два нових відділи: забезпечення діяльності виконкому (4 особи) і кадрів (2 особи). Міський голова Олексій Радзівєвський доручив першому заступникові Олександрові Коростельову до кінця тижня провести детальний моніторинг фінансового і кадрового забезпечення відповідно до новозатвердженої структури і подати свої пропозиції.

Олексій Радзівєвський закликав працівників виконкому брати на себе відповідальність, проявляти ініціативу, розкривати свої професійні та інтелектуальні можливості, показати хто на що здатний.

www.zik.com.ua

Трускавецька парафія св. Іллі відсвяткувала 10-літній ювілей

14 листопада владика Ярослав (Приріз) взяв участь у святкуванні 10-літнього ювілею парафії св. пророка Іллі у м. Трускавці. З цієї нагоди архієрей очолив святкову Літургію у співслужінні місцевого духовенства. Звертаючись до вірних, у пастирському слові владика Ярослав зазначив: "Ювілейне святкування — це завжди особливий час благо даті, благословенний Господом день, який повинен стати молитвою прослави і щирої подяки Богові та Богородиці за особливі дари для Церкви і народу". Відтак єпископ зосередив увагу вірних на притчі про доброго самарянина, яка читалась у цю неділю: "Через цю притчу Ісус показує, як ми маємо ставати ближніми для інших: Иди, і ти роби так само (Лк. 10, 37)". Архієрей наголосив, що, сповнюючи цю Господню пораду, ми відкриваємо у собі джерела Божої любові, характерними рисами якої є могутність та ніжність. "Ця Божя любов, наповнивши людину, здатна змінювати суспільні структури і робити кращим наш сьогоднішній світ," - у підсумку сказав владика.

Наприкінці богослужіння архієрей привітав вірних з парафіяльним ювілеєм, бажаючи далі духовно скріплюватись та розквітати у Божій благодаті. Рівно ж єпископ подякував прот. Ярославу Шафрану, адміністратору парафії, за його ревну працю у розвитку парафії св. пророка Іллі.

Владика Юліян освятив після оновлення храм у с. Літиня на Дрогобиччині

14 листопада владика Юліян (Вороновський) відвідав парохію Вознесіння Господнього с. Літиня, що на Дрогобиччині. Цього дня місцева громада УГКЦ святкувала 10-літній ювілей освячення храму. Стараючись про належне відзначення важливої дати, парохіяни с. Літиня на чолі з своїм духовним наставником о. Володимиром Горіном подбали про зведення нової дзвіниці та оновлення існуючого храму. З прибуттям архієрея відбувся чин освячення оновленого храму та новозбудованої дзвіниці. Відтак відбулась урочиста Архієрейська Літургія. Звертаючись до вірних з пастирським словом, владика Юліян наголосив: "Розмова Христа із законовчителем привідкриває нам одну цікаву деталь: У законі що написано? Як читаєш? Ці запитання ставить Христос сьогодні й нам: Що у Святому Письмі написано? Що там сьогодні ти прочитав?" Відтак владика наголосив на важливості читання християнином щодня Божого Слова. Це є шлях до пізнання Божих побажань стосовно нас. Після завершення Святої Літургії архиєрей подякував о. Володимиру Горіну, адміністратору парохії, вірним та жертводавцям за їх невтомну працю над відновленням святині.

о. Олег Чупа, прес-секретар Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ, www.sde.org.ua

Тиждень української мови в Стебницькому професійному ліцеї

Відповідно до розпорядження Управління професійно-технічної освіти, координації діяльності вищих навчальних закладів та науки Львівської області у Стебницькому професійному ліцеї відбувся тиждень української мови. У рамках святкування проведено ряд заходів, а саме: "День вишиванки", мовне КВК, радіогазету, урочисту лінійку, академію до Дня української писемності та мови, конкурс тематичних стінгазет. Учні, викладачі, майстри виробничого навчання активно взяли участь у святкуванні та проведенні заходів. У понеділок, 8 листопада, учні та працівники ліцею прийшли у національному вбранні, яке вражало своїм розмаїттям та вишуканістю. Ліцей був "вишиваним". Найкращою та найоригінальнішою була 97-КФ група (майстер виробничого навчання – Гречаник О. І.).

Завдяки старанням кафедри гуманітарного спрямування заходи були цікавими, змістовними, насиченими. Під час проведення академії до Дня української писемності та мови, яка стала кульмінацією святкування, із Дрогобича до нас завітала Світлана Добрянська (учасниця численних конкурсів та фестивалів) із пісенним дарунком на запрошення директора ліцею Савченко Лесі Мирославівни.

**Ольга Мицак, заступник директора з навчально-методичної роботи
Стебницького професійного ліцею, газета «Воля громади»**

Трускавчанин на великій сцені

14 листопада в Києві, в Національному палаці мистецтв «Україна», пройшов всеукраїнський фестиваль мистецтв «Обіймись, Україно». Цей суспільно-мистецький проект організував БФ «Україна – свята родина», засновником та президентом якого є Іван Матієшин, лідер партії «Рідна Вітчизна».

Участь в фестивалі взяв і 10-річний трускавчанин Роман Салань, який на «ура» виконав пісню «Квіти героям». На світлинах можна побачити, що пісня супроводжувалася показом спеціально змонтованого для цього фільму про наших Героїв – воїнів УПА, могили яких свято шанують в нас на Галичині. Супровід пісні у виконанні Ромчика здійснював ансамбль пісні і танцю «Світанок».

І ще кілька слів про проект «Обіймись, Україно».

Його автором є поет-пісняр Олександр Карпенко, який плідно співпрацює з композитором Леонідом Попернацьким, а головним режисером дійства виступив заслужений діяч мистецтв України Олег Марцинів. У святковому концертному дійстві 14 листопада виступили Національний заслужений академічний український народний хор імені Григорія Верьовки, Національний заслужений академічний ансамбль танцю України імені Павла Вірського, Національна заслужена капела бандуристів України імені Григорія Майбороди, ряд інших відомих колективів з Києва, Черкас, Луганська тощо. Окрім цього, свої пісні для глядачів та слухачів співали народні артисти України Іван Попович, Василь Зінкевич, Володимир Гришко, Віктор Шпортко, заслужені артисти України Сусанна Чахоян, Інеш, Євген Нишук та багато-багато інших.

«Ми повинні об'єднатися в рамках нашої Вітчизни для того, щоб представники різних етносів, віросповідань, культурних вподобань пишалися тим, що є громадянами України, єдиною спільнотою добрих людей!», говорив у своєму слові президент БФ «Україна – свята родина» Іван Матієшин. Перефразовуючи його слова, можна сказати, що ми, трускавецька громада, теж повинні єднатися заради добробуту, заради

спільного процвітання міста, а для цього потрібно не просто чекати, що хтось нам щось зробить і подасть на «блюдечку із золотою каймочкою», а потрібно самим засукати рукави і взятися до праці – кожен на своєму місці. Малий трускавчанин Роман Салань та його батько Андрій вносять свою лепту в так потрібну справу промоції нашого курорту Трускавець, ми теж робимо все, що від нас залежить, для інформування громади про події і теж для промоції міста-курорту, зокрема і в закордонному європейському напрямку.

Участь трускавчанина в заходах такого рівня – це те, чим повинні пишатися всі ми, трускавчани. І продовжувати плекати таланти на нашій трускавецькій землі – спільними зусиллями, батьки, педагоги, школа мистецтв, БУТ, а влада повинна сприяти цьому процесові. Те, що з 8 юних солістів тільки один Роман Салань представляв «провінційне» містечко, а не столицю чи обласний центр, є показовим – все можна, тільки треба захотіти. Зусилля, вкладені в Ромчика батьками Андрієм та Яриною, а також бабусею й дідусем, дають свої плоди – хлопець став знаменитим, відомим, він повірив у свій талант і тепер ним гордяться не тільки ті, хто причинився до його становлення як співака, а все місто.

Далеко не перший і далеко не останній виступ Ромчика на великій сцені. Окрім популяризації Трускавця – популяризація наших цінностей, вшанування наших Героїв, які, на жаль, ще не стали героями всієї України з вини різних «калесніченкав» і «табачнікав». Та не можна замовчати і факт, що і з вини багатьох наших горе-патріотів. Квіти на могилу воїнів УПА потрібно класти не тільки і не стільки 14 жовтня, а повсякчас, подібно як назавжди відмовитися від написання «спільної» історії з братом, який все хоче бути старшим. Чи вдасться все це нашому поколінню чи залишимо ці справи вирішувати юним, покаже час. Та тільки будуючи на ґрунті правди та справедливості, взаємного прощення та відстоювання свого національного, можна дочекатися все ж, що Україна стане святою родиною для всіх, хто її населяє, а гасло «Обіймись, Україно» буде не просто пафосом, а реалією життя.

Володимир Ключак

Особливості виборчих перегонів у Трускавці

Той, хто захоче написати новітню історію Трускавця, не зможе обминути хід передвиборчої кампанії до місцевих органів влади. Вона була досить насичена неординарними подіями, цікавими кандидатами на посаду міського голови і депутатів до міської ради.

Та найперше, цей автор мав би звернути увагу на таку характерну особливість - з одного боку виборча кампанія велася відкрито, прозоро, а з другого - затаєно, не зовсім чисто, і, за задумами технологів, про цей бік перегонів ніхто не повинен знати. Хіба що здогадуватися. Словом, ця виборча кампанія була як айсберг, у якого чорна, занурена частина у три рази перевищує відкриту, верхню частину. Звичайно, ця "чорна" частина виборчого процесу, яка розроблялася спеціальними технологами, була скерована на те, щоб якось очорнити претендента, показати його у непривабливому світлі, одурити виборця нездійсненими обіцянками і вона назавжди буде "занурена" у п'ять років і навряд чи колись про неї довідаємося усю правду.

Зате "верхня" частина є достатньо прозорою, і в якійсь мірі є виразником цієї підпільної, нечистої технології. Це одна, на нашу думку, важлива особливість минулих виборчих перегонів.

Другою їх важливою рисою є, так би мовити, парад передвиборчих пам'ятників від головних претендентів на посаду міського голови. Ця особливість з обох сторін, і Лева Грицака, і Руслана Козира, є, на нашу думку позитивною, бо місто в результаті має гарні місця духовно-патріотичного значення. Наприклад, завдяки Леву Грицаку, відновлено у курортному парку скульптуру Матері Божої, реконструйовано символічну могилу Січовим Стрільцям, на старій дзвіниці встановлено зображення-фреску з етапами визвольних змагань українського народу, збудовано пам'ятник митрополиту Андрею Шептицькому.

Завдяки старанням пана Козира у місті є пам'ятник Степанові Бандері. Правда, його виконання на думку багатьох не дуже вдале, бо ніяк не можуть зрозуміти ідеї безногого Провідника нації, яким його зобразили автори. Але є й люди, для яких саме встановлення цього пам'ятника стало вирішальним у виборі кандидата.

Третьою важливою особливістю виборчої кампанії у Трускавці була потужна поліграфічна агітаційно-інформаційна діяльність претендентів, що заслуговує особливої уваги.

Діяльність Лева Грицака на посаді мера висвітлювали цікаві кольорові буклети "Трускавець 2002 - 2010", Міжнародний суспільно-політичний журнал "Ми і Президент" (№14, 2010), постійно публікувалися матеріали у газетах Франкова Криниця Підгір'я, "Відродження Трускавця", бюлетені міської ради "Голос ради". На пана Козира працювала газета "Джерела Трускавця", інформаційний кольоровий бюлетень "Рада міста". Кандидатуру Євгена Юника пропагував бюлетень Благодійного фонду "Трускавчани", газета "Трускавецькурорт". Активно взяло участь у виборах нове видання "Трускавецька газета". Одноразовими випусками на боці того чи іншого кандидата задекларували себе газета Івана Шила "Бумеранг виборця" і невідомо ким фінансована газета під одіозною назвою "НЕ дай Боже". Про їх зміст, методи подачі інформації писати не будемо, бо в цьому зараз нема потреби. Але, гадаємо, такого газетного розмаїття, як у Трускавці, не було у жодному місті нашого регіону.

Наступною особливістю передвиборчих перегонів, на нашу гадку, була потужна рекламна продукція претендентів. Вона розміщувалася на солідних біг-бордах у різних місцях міста. На них виборці бачили заклики до змін, багатообіцяючі обіцянки. І мало не рай, коли віддасте голос за рекламовану особу чи партію.

І, як ніколи, претенденти на посаду міського голови та кандидати у депутати усіх рівнів не поскупилися на свої кольорові зображення, афішки та реклами. Ними, практично, був обліплений кожен стовп, кожна огорожа, стіна, дерево у місті.

Не будемо гадати, як спрацювала вся ця поліграфічна продукція, чи когось переконала у правдивості і щирості претендентів, чи це була лише марна трата коштів. Але що було, то було. Важливо одне - ці вибори залишать помітний слід в історії міста. А безпристрасний історик нехай розбереться, хто йшов до влади чесно і правдиво, а хто навпаки. Чи місто виграє, чи програє від такого вибору, сказати наперед ніхто не може. Але час покаже.

Андрій Говішак, газета «Франкова криниця Підгір'я»

Трускавець: обличчям у болото?

Для нової влади громада – нуль?

Перша сесія шостого демократичного скликання у Трускавці пройшла в той же день, що і в Стебнику і через чотири дні після аналогічного дійства у Дрогобичі та Бориславі. Не хотілося б про це говорити, але Трускавець виявився найменш організованим в цьому плані порівняно із сусідами і найгірше, те, що найбільш неприємно вразило – це відсутність прийняття присяги новими трускавецькими депутатами.

Якщо брати чисто по закону, то жоден із них, а саме ні закон про вибори до місцевих органів влади, ні «Про місцеве самоврядування в Україні», ні «Про статус депутатів місцевих рад» процедури прийняття присяги місцевими депутатами не передбачає. Так, статті 76, 77, 80 нового виборчого закону регламентують тільки встановлення результатів виборів по багатомандатному та одномандатних округах і реєстрацію обраних депутатів, нічого про присягу не сказано і в статті 46 закону «Про місцеве самоврядування в Україні», де розписано порядок першої сесії ради та в статті 49 цього ж закону під назвою «Депутат ради», мовчить про присягу і стаття 4 «Виникнення і строк повноважень депутата місцевої ради» Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» та інші статті цього ж закону.

Проте якщо виходити з логіки, а також дотримуватися наших галицьких традицій та етичних принципів, то депутати трускавецької міської ради 11 листопада все-таки мали б прийняти присягу. Закон не зобов'язує приймати присягу, але й не забороняє це робити. Якби щось подібне сталося в Дрогобичі, де мером став колишній комуніст, то це ще можна було б зрозуміти. Але ж ні, в Дрогобичі разом з Олексієм Васильовичем Радзівєвським, а вірніше, після нього, депутати прийняли присягу, принаймні всі ті, що були присутні в залі. Всі повторювали за найстарішим за віком депутатом Володимиром Возняком (зі Стебника, не плутати з нашим директором водоканалу) слова зобов'язань служити дрогобицькій громаді, піклуватися про неї. Аналогічно і в Стебнику – депутати присягнули, хоча закон їх не заставляв це робити. В Бориславі, де мером теж став висуванець «Фронтів змін», як і в Трускавці, після присяги Володимира Фірмана прийняли присягу всі бориславські депутати, її текст зачитував депутат Богдан Городиський, за ним слова вірності громаді повторювали інші слуги народу.

Не варто зараз питати, хто ж винен у тому, що трускавецькі депутати не присягнули – мер, самі вони чи міська ТВК, яка була організатором дійства у «Златі», але те, що таким недоглядом, першим ляпом (кажуть, що перший млинець може стати в горлі) нова влада трахнулася лицем у болото, вже стало dokonаним фактом.

У нас одна конфесія?

Якщо говорити про загальноукраїнську тенденцію, а особливо про нову владу в нашій державі, то виглядає, начебто в нас одна конфесія – РПЦ. Єдино правильна, канонічна, як і було колись за царських часів в Російській імперії. Натомість Галичина завжди була поліконфесійною і принципи демократії зобов'язували поважати навіть ті релігійні громади, які були насправду малочисельними. Конституція України не передбачає того, що присяга Президента України має відбуватися на Пересопницькому Євангелії, але кожен новий Президент кладе руку не лише на Основний Закон, але і на Святе Письмо. Це показує велику роль Церкви в нашому політичному житті – і ця роль є вагомим як на загальноукраїнському рівні, так і на рівні місцевому.

Те, що до присяги Руслана Козира приводив наш трускавецький декан, отець Петро Івасівка, дуже добре. Якби було інакше, це могло б породити різні кривотолки і навіть викликати обурення, адже отець Петро – дуже шанована всіма людиною і тільки йому мала б бути доручена така місія. Та й греко-католицькі парафії в Трускавці збирають на недільні служби абсолютну більшість населення, наше місто є греко-католицьким. Проте відсутність запрошення на інавгурацію представників інших конфесій дещо насторожує – чи не випихатиме нова влада Трускавця їх на маргінес життя, палаючи любов'ю тільки до однієї конфесії? Чи не стануть вони для неї невігідними, непотрібними, зайвими, так як виявилися вони зайвими і на інавгурації?

Порівняємо із сусідами. В Стебнику вже давно православний отець Михайло Комарницький запрошується на всі публічні заходи. На інавгурації стебницького мера Василя Пецюха приводив до присяги отець

Володимир Лужецький з церкви Христа Чоловіколюбця (УГКЦ), але священники з інших церков були поряд. А в зал були запрошені і представники релігійних меншин.

В Бориславі не просто були присутні, але і виступали на інавгурації отець Роман Василів, декан Бориславський (УГКЦ), отець Ігор Ткачів (УПЦ КП), отець Христофор Щигло (РКЦ), який, до речі, є настоятелем і в Бориславі, і в Трускавці. Останній навіть процитував для напоумлення Володимиру Фірману слова президента США Кеннеді «Не запитуй, що Америка зробила для тебе, а скажи, що ти зробив для Америки», чим викликав бурю аплодисментів. Православний священник закликав владу бути прозорою, зауваживши, що всі чесні справи робляться на видноті, а нечесні в темряві. В Дрогобичі теж не обмежилися представником однієї конфесії.

В Трускавці незаперечний авторитет для своїх вірних має настоятель парафії пророка Іллі УПЦ о. Петро Федак, парафії пророка Іллі УГКЦ о. Ярослав Шафран, парафії Успення Пречистої Діви Марії РКЦ о. Христофор Щигло CSSR, пастори Олег, Ігор, Анатолій, настоятелі громад УПЦ КП та УАПЦ. А може ми помиляємося, що їх проігнорували? Може їх запросили, запрошували, але вони не прийшли, бо не мали часу?

Громадські організації – на трускавецький смітник?

Після активізації повинно бути заспокоєння, певне стишення. І так воно є і це нормально. Але чи не переросте це заспокоєння в цілковиту апатію, чи не замре або і повністю не вмере громадське життя у Трускавці. Де пропали благодійні фонди «Трускавчани», «Відродження Трускавця» та інші? Чи покажуться вони хоча б напередодні свята Миколая? Заглохли-заніміли громадські організації «Рада міста», «Рада старійшин», «Змаг», «Майбутнє нації», «Воля», «Молодіжний парламент», «Трускавець-2012» та інші. Де вони? В глибокій і темній... Хіба «Клуб ділових людей» дає про себе знати в зв'язку з протестами проти Податкового кодексу.

Громада повинна контролювати владу – через мас-медіа, через громадські організації, фонди, інші об'єднання громадян, які не мають головною метою цю владу отримати і утримати. Та голоси тверезомислячих людей губляться своєю самотністю в обширному морі байдужості, життя за принципом «Моя хата скраю», «Хіба то мені найдужче треба?» тощо. Хто стане на сторожі права і правди? І як нова влада відповідатиме, якщо не виконуватиме обіцянок, не виправдає довіри людей?

Одна емоційна читачкадесь в Інтернеті написала приблизно так: «Якщо Козир не зробить те, що ми від нього чекаємо, то я піду і спалю дільницю, на якій за нього голосувала». І напевно це писала якась зечка з кримінальним минулим і напевно чи вона спробує подібне вчинити, це ж алегорія, а не погроза. Але сумно, що шляхи впливу громади на владу не виписані в чинному законодавстві України про місцеве самоврядування, як і питання присяги.

А може ще не пізно все виправити?

Прочитавши все попередньо написане, можна вжахнутися – все в темних тонах, якась начебто бездумна критика Козира, всіх депутатів, ТВК, якась безвихідь, навіть параноєю пахує, підозріливе ставлення до тих, кого громада обрала, намагання свою точку зору поставити вище від думок інших. Словом, маячня. Але, з іншої сторони, якась дешифрація правди в цьому всьому все ж є. Просто занадто багато категоричності.

Але нова влада Трускавця тільки-тільки стала на ноги, а може ще лише спинається на них. І ще не пізно на II засіданні депутатам все ж прийняти присягу (за текстом можна з'їздити в будь-яке із сусідніх міст), не пізно на всі публічні заходи, в тому числі на сесії та засідання виконкому, запрошувати всіх представників місцевої преси, розробити план співпраці з існуючими в місті громадськими організаціями, благодійними фондами. Не пізно на святкування Нового Року з міським головою запросити очільників всіх релігійних громад міста, а не тільки вибіркових, не пізно обрання секретаря міської ради провести таємним голосуванням, а не відкрито, як дехто хоче, не пізно нарешті розробити, доробити та прийняти статут територіальної громади міста Трускавець, в якому, між іншим, передбачити і процедуру прийняття депутатами присяги.

Єщо не вечір, співала якась радянська співачка, маючи на увазі не пору дня, а дещо іншу пору. Для Руслана Козира як мера і 46 новообраних депутатів ТМР тільки-но світає. Гарного їм дня, бо якщо їм день буде добрий, то і нам мав би бути такий самий. Хіба ні?

Володимир Ключак

Що переважить: «Теплоенерго» чи автономне опалення?

Опалювальний сезон, як відомо, у Бориславі розпочався 8 жовтня - погода спонукала. КП «Борислав-теплоенерго» (Б. Дубас) спершу задіяло котельні та об'єкти соціального призначення - школи, лікарні, дитсадки. Звичайно, що все це не обійшлося без участі житлово-експлуатаційних контор. Співпраця між цими «фірмами», мається на увазі нормальна - основа появи тепла в наших оселях та офісах фірм. На жаль, та співпраця на сьогодні не є на благо споживача. Якщо у школах, лікарнях, дитсадках усе обійшлося більш-менш нормально, то до осель багатоквартирних будинків тепло прийшло не скоро, а звідси й нарікання мешканців. Станом на 20 жовтня, за даними КП «Бориславтеплоенерго», теплоносій не проник у 15 багатоквартирних будинків із вини ЖЕКів - системи нібито не були готовими. Питання, чому? Відповідь

особливих зусиль не потребує - не було влітку вдосталь коштів, щоб замінити закипілі стояки, арматуру. Воно залишається й понині відкритим. Адже всі системи внутрішніх тепломереж потребують ревізії й заміни. Мова йде не лише, скажімо, про багатоквартирки Дорошенка чи Трускавецької - дозріла й вул. Коваліва (непарні номери). Комунальники, за словами Б. Хомина, викручуються, як можуть - латають то там, то там. Але вічно так бути не може - місто має виділяти кошти на капремонт житлового фонду. Хоча б заклало їх у бюджет, а далі - як вийде. По суті, за судженнями спеціалістів, ще рік-два - і внутрішні тепломережі можуть масово виходити з ладу.

Конкретний порятунок є, у масовому встановленні автономного опалення. Люди цього хочуть та влада не дає, бо існує заборона (урядова), а разом з тим - нашої попередньої каденції міської ради. Втім, тут є все-таки проблема: що з того, коли міська влада дала «зелене світло» мешканцям ряду будинків міста, в т. ч. і № 47 вул. С. Коваліва, на цю процедуру. У будинку 125 квартир. За три роки правом скористалося 100 сімей, а у решти нема грошей, бо вони за межею бідності. І ось що виходить: оті 100 сімей і понині платять ЖЕК № 2 за обслуговування тепломережі, хоча всі мають акти про від'єднання від неї. Ситуація неймовірно нерозумна і таке ж неймовірне пояснення: мовляв, ми, заки є мережа в підвалах і стояки, й її обслуговуємо, це входить в обслуговування будинку в цілому, завдяки цьому не замерзає вода. Будинок ЖЕК № 2 може від'єднати від центрального теплопостачання хоч сьогодні, однак що робити з бідними абонентами?

У Новояворівську зробили просто - ліквідували КП «Теплоенерго», а натомість дали людям гроші на встановлення автономного теплопостачання і зробила це місцева влада. Те саме сталося й у ряді інших міст.

Ми можемо піти тим самим шляхом, але що тоді робити з нашим потужним КП «Бориславтеплоенерго», з ЖЕКами, коли вони позбудуться фінансового підживлення?

Підсумок входу в зимовий сезон: добре, що була добра погода і тепло у всі будинки подано, тепломережі полатані після перших проривів. Зараз у теплі дні тепло подають обмежено. Економимо. Але завше так не буде. Бо коли появляться справжні тиски, можуть бути й аварійні ситуації - у нас в основному мережі старі, як зовнішні, так і внутрішні. Поживемо-побачимо.

Богдан Пиріг, газета «Нафтовик Борислава»

Служба «102» міста Борислава повідомляє

У період із першого по одинадцяте листопада 2010 року в Бориславі скоєно десять крадіжок та одне пограбування. Маємо також чотирнадцять випадків погроз фізичною розправою, одне хуліганство, шість випадків нанесення громадянам міста тілесних ушкоджень, два злочини по лінії боротьби з економічною злочинністю, шість фактів шахрайства, вісім випадків пошкодження майна, одну дорожньо-транспортну пригоду та ще два злочини, які віднесені до категорії інших порушень закону.

Завдяки проведеним оперативно-розшуковим заходам розкрито злочини за шістьма фактами крадіжки та одним пограбуванням. Співробітники міліції встановили осіб, які погрожували фізичною розправою, нанесли громадянам міста тілесні ушкодження та причетні до вчинення хуліганських та шахрайських дій. Розкрито також злочини по лінії боротьби з економічною злочинністю. За вісьмома випадками умисного пошкодження майна, однією дорожньо-транспортною пригодою та ще двома злочинами, які віднесені до категорії інших порушень закону, проводяться дослідчі перевірки.

Карета швидкої допомоги другого листопада доставила у травматологічне відділення ЦМЛ двадцятисемирічного чоловіка у стані алкогольного сп'яніння із колотими ранами у ділянках лівої лопатки та лівого попереку. Слідчо-оперативна група із виїздом на місце події встановила, що ці поранення громадянину П. на площі Івана Франка наніс громадянин Ф., який під час з'ясування стосунків вдарив хлопця ножем у різні частини тіла. Із місця події співробітники міліції вилучили ніж із дерев'яною ручкою. За даним фактом проводиться дослідча перевірка.

До міського відділу міліції надійшли дві письмові заяви від громадян міста, у яких оскаржуються дії однієї із посадових осіб Східницької селищної ради, яка, зловживаючи довір'ям громадян, шахрайським способом присвоїла їх грошові кошти. Зокрема, гр. П., будучи посадовою особою Східницької селищної ради, за сприяння в отриманні земельної ділянки заволоділа грошовими коштами гр. У. в сумі 58 тисяч американських доларів. Ще 8 тисяч «зелених» зловмисниця зуміла отримати від гр. Д. За цим фактом проводиться перевірка.

Продукти харчування на суму 2 тисячі гривень викрала невідома особа із кіоску, що у провулку Будівельному в смт. Східниці. Завдяки вміло проведеним оперативно-пошуковим заходам співробітники міліції встановили, що цей злочин скоїв мешканець м. Дрогобича гр. Г., який дав правдиві свідчення та зізнався у скоєному.

Жіночою сумочкою із документами, невеликою сумою грошей, мобільним телефоном та косметичкою заволоділи невідомі зловмисники близько 21-ої години по вул. В. Великого, неподалік гуртожитку медичного коледжу. Двоє чоловіків вихопили із рук одинокої перехожої сумку та втекли. Проте тішитися викраденим довелося недовго. Потерпіла відразу повідомила чергову частину про пограбування та описала деякі прикмети нападників. Завдяки вміло проведеним оперативно-пошуковим заходам працівникам міліції вдалося

затримати підозрілу особу, у якій потерпіла впізнала одного з нападників. Ним виявився мешканець вул. Грушевського гр. Г. Зловмисника затримано для проведення перевірки щодо причетності до вчинення злочину та встановлення другої особи, яка брала участь у скоєнні пограбування.

Газета «Нафтовик Борислава»

«Церква – дім зі скла, журналісти – ті, котрі допомагають мити у ньому вікна»

Збираючись у дорогу на Конференцію журналістів в Ірпінь, довго думала над тим, чи варто витратити свій час на слухання чергових пафосно-гламурних промов на тему важливості і необхідності висвітлення праці Церкви у ЗМІ? Однак очікування розвіялись у перші години зустрічі. Чудова організація, присутність цікавих, неординарних, креативних особистостей, вільна атмосфера спілкування, досвід та напрацювання досвідчених і цікаві питання молодих, котрі, у більшості не маючи журналістської освіти, відчули це покликання до несення Божого слова, практичність порад, які лунали упродовж цих днів, – це все сприяло продуктивній праці і корисному спілкуванню.

13-14 листопада 2010 р. Асоціацією «Духовне відродження», Союзом молодих християн України та Асоціацією інтернет-євангелістів було організовано масштабну і успішну конференцію Media Mobilization, у якій взяло участь понад 200 учасників з України і не тільки: делегати з 19 областей України, учасники з 5 країн світу, більше ніж 30 фахових спікерів з Росії, Казахстану та різних регіонів України, серед них і кандидати, і доценти, і доктори наук, і народні депутати, маркетологи, піар-менеджери, редактори провідних друкованих та Інтернетвидань, працівники медіа та релігійної прес-служби і, загалом, креативна молодь – з'їхалися разом, щоб почути один одного, поділитись своїми напрацюваннями і почерпнути нових ідей.

Конференція була поділена на 4 тематичних блоки: мобілізація та лобювання, професійне зростання, інноваційне благовістя, тренди та виклики сучасності. У Media Mobilization взяли участь християни різних конфесій. Кожен мав змогу вибрати те секційне засідання, тема якого найбільше його цікавила.

Чудово, наприклад, свій двохрічний, але високопрофесійний досвід творення часопису та сайту представив головний редактор Католицького суспільно-релігійного часопису CREDO о. Микола Мишовський, наголосивши, що християнські медіа покликані доносити людям правду, причому вона має бути близькою до сучасного життя, а не якимсь теоретично-відірваним моралізаторством, наголошував на важливості візуального сприйняття інформації та глибокому текстовому наповнюванню.

Директор РІСУ, Тарас Антошевський, у своєму виступі розповів про те, що є цікавим та корисним сучасному читачеві, котрий, заходячи начебто на релігійний сайт і, прицьому, будучи не надто заангажованим християнином, знаходить там щось цікаве для себе, котре, попри інформацію, завжди несе християнський контекст. Поділився із слухачами тим, як варто подавати матеріал, що є найбільш читабельним, а що просто «солодким», яке не читають, представив можливості для стажування молодих журналістів, які пропонує редакція РІСУ.

Серед безлічі цікавих тем і виступів, хочу детальніше зупинитись на тому, які ж моменти християнської журналістики є найбільш гострими та дискусійними. Про це на вечірній розважальній програмі, яку у вигляді ток-шоу спільно підготували редакція РІСУ та CREDO, говорила Олена Кулигіна, редактор російськомовної версії РІСУ. Цікаво, що присутні не соромились ділитись один з одним про те, що турбує сучасне християнське медіа сьогодні, і чим, нерідко, грішать самі.

Серед проблем журналістики обговорювались наступні:

- невміння сприймати критику та мислити тверезо;
- низький професійний рівень (писанина «на колінах»);
- межа між замовчуванням і «пранням брудної білизни»;
- непошана до авторського права;
- цензура, корупція;
- відсутність фінансування;
- крадіжки матеріалів «на славу Божу».

Дискусія затягнулася допізна, позаяк ці питання викликали резонанс залу і активне обговорення.

Великим позитивом, думаю, було те, що організаторам цієї Конференції вдалось зібрати різний контингент людей, котрі є зацікавленими в тому, щоб Боже слово мало своє місце у світі, зокрема Інтернетпросторі як середовищі, яке стає щораз-то більш доступним та широкоформатним засобом комунікації. Важливо те, що тут мали можливість бути усі ті, хто є «асами» у цій справі, а також аматори, котрі прагнуть навчитися такому служінню. За словами одного з організаторів Media Mobilization, Миколи Малухи: «Це була найкраща конференція з медіа, організована протестантами на пострадянському просторі».

Неможливо не погодитись із цією думкою, адже якщо проаналізувати цю акцію з християнської точки зору, то можна поаплодувати організаторам в тому, що, незважаючи на поліконфесійність, тут вдалося поєднати людей, здавалося б, у точці, яка є далеко не церковною – ЗМІ – однак це зібрало людей різних релігійних переконань навколо, можна сказати, світської проблеми.

Можливо, починаючи з далекої орбіти, від якоїсь спільної праці, яка об'єднала, ми зможемо почати свій загальнолюдський рух по спіралі до центру, яким є єдиний Бог для всіх?

Іванна Рижан

День Свободи

22 листопада святкуємо День Свободи. Але чи святкуємо?

19 листопада 2005 року Віктор Ющенко підписав Указ Президента України N1619/2005 “Про День Свободи”: “З метою утвердження в Україні ідеалів свободи і демократії, виховання у громадян почуття національної гідності, враховуючи історичне значення революційних подій осені 2004 року, які засвідчили волелюбність Українського народу, його прагнення до свободи і демократичних цінностей та на підтримку ініціатив громадськості постановляю:

Установити в Україні День Свободи, який відзначати щорічно 22 листопада”.

Цьогорічне святкування навряд чи сприйматиметься власне як День Свободи. Можна буде лише говорити про триумф “Свободи” - політичної сили, яка після виборів 31 жовтня збільшила свою присутність у місцевих органах влади. Якщо ця тенденція збережеться, то, можливо, Олег Тягнибок і декілька його однопартійців будуть народними депутатами України, якщо до парламентських виборів не станеться якихось форс-мажорних обставин.

Проте Свободою, на що сподівався Віктор Ющенко, в Україні й не пахне. Особливо це видно на прикладі газет, хоча чимало говорилося й писалося про свободу слова. Приватні засоби масової інформації здебільшого належать олігархам і певним політичним силам, так що виконували й виконують їхню волю. Газети, співзасновниками яких є міські чи районні ради, також озирались на господарів, справедливо очікуючи грошей з бюджету на свої видання. Зрештою, спрацьовував принцип внутрішньої цензури, коли журналісти не хотіли зайвий раз критикувати владу.

Вільнішим наше життя за цей час не стало. Якщо ми не стали заможнішими, а більше платимо за комунальні послуги й ціни ростуть мало не щодня, - то про яку Свободу можна говорити?

І все ж Свобода існує - не як політична сила, а як філософське поняття. Людина вільна настільки, наскільки себе такою почуває. Особисто я святкуватиму День Свободи - не в тому розумінні, яке закріпив у нього Віктор Ющенко. День Свободи для мене і для кожного з нас повинен стати повсякденним і буденним явищем. Якщо ми щодня будемо вичавлювати з себе раба, займатися рутинною чорною роботою, то й Україна стане вільною державою.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

На книжковій полиці. В 2008 році у львівському видавництві ЛА «Піраміда» вийшла збірка новел японського письменника кінця ХІХ – першої половини ХХ століття Акутагава Рюноске під назвою «Усмішка богів». Інша нація, інша ментальність, інше світосприйняття. Але проблеми людей часто однакові, незважаючи на те, що Японія – не Україна.

Матеріаліст, який не любить християнства і побоюється його – так можна було б сказати про цього знаменитого японського письменника. Твори його важко зрозуміти, якщо не читати їх чуттєво, із усвідомленням того, що найменша дрібниця має якесь значення, для прикладу «Ще школярем Наполеон написав у кінці свого зошита з географії: «Свята Єлена – маленький острів».

«Учитель Морі», «Тютюн і диявол», «Бататова каша», «Новочасний чоловік», «Десятиєнова банкнота», «Дракон», «Тінь», «Підкидьок» - в кожній новелі є щось таке, яке дозволяє нам глибше пізнати суть японця і задуматися над суттю власного народу. А от останній твір Акутагани-сенсея «Зубчасті колеса» (а твори у збірці розміщено в хронологічному порядку), написаний в квітні 1927, є своєрідною пересторогою щодо того, що не варто кепкувати з християнства. А може так вмирають всі великі митці?

Книга легко читається і через високохудожній переклад Івана Дзюба., а назву збірка отримала від однойменної новели «Усмішка богів», яку називають «одним із ключів розуміння успіху японської нації».

Володимир Ключак

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Е-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».